

Wandeling door- en om Den Hoorn

Afstand van de wandeling:	Ca 2km
Openstelling:	Geen beperkingen
Start en einde:	Klif 12
Beschreven door:	Bob Schat
Publicatiedatum:	1 september 2018

Vanaf Klif 12 gaan we rechtsaf en volgen de Klif. Deze weg gaat na het dorp over in de Witteweg en vervolgens in het Hoornderslag en komt dan uit bij het strand, hiervandaan ongeveer drie kilometer. Maar wij lopen niet zover door!

Tegenover het pannenkoekenrestaurant Klif 23 slaan we rechtsaf, de Hoge Achterom in. De rood-zwarte vloedpaal op de hoek van de Hoge Achterom geeft aan dat tot het jaar 1290 de zee tot aan Den Hoorn kwam.

Afb. 1 Het kerkje van Den Hoorn

Waar nu de weg "Klif" loopt stroomde destijds de voorloper van het Marsdiep (de "Maresdeop"). We volgen de Hoge Achterom naar boven. Het is een vrij steile klim, want dit is de Hoornder Heuvel, een keileembult uit de voor-laatste ijstijd, 135.000 jaar geleden. Door de schurende werking van het water ontstond in deze heuvel een "klif".

We komen nu op het hoogste punt van de Hoge Achterom, achter Klif

8, Klif 6 en Klif 4. Aan de noordkant zie je een typisch Texelse "Tuunwal".

Op Texel groeide tot ongeveer honderd jaar geleden nauwelijks bomen, dus men kon geen houten erfafscheiding maken. Vanwege de hoogte en de zandige bodem bleef op veel plaatsen ook geen water in de sloten staan. De enige manier om het vee binnen een veld te houden was dan ook een muurtje van grasplaggen: de tuunwal.

Afb. 2. Opbouw van een tuunwal

Als je vanaf dit uitkijkpunt rondkijkt dan valt natuurlijk meteen het Hoornder kerkje op door zijn witte kleur en zijn bijzondere ligging.

De kerk is gebouwd in 1425, daarvoor stond er, tot 1409, een houten kapel. De kerk is groter geweest, maar het achterste deel van het schip is ooit ingestort.

Op de balustrade van de kerk staat een felle schijnwerper die, samen met een laag licht in de duinen ten zuiden van Den Hoorn een lichtenlijn voor

de scheepvaart vormt.

Iets links van de kerk zie je, ongeveer vijf kilometer verderop, de kerk en de bebouwing van Den Burg, de hoofdplaats van Texel met onder andere de middelbare school, het gemeentehuis, een jeugdherberg en een bibliotheek.

Afb. 3. `De dennen`

Nog meer naar links kijk je in Noordelijke richting en daar zie je de bossen van Texel, genaamd "De Dennen". Deze bossen werden aangeplant in het begin van de vorige eeuw (rond 1920). Aanvankelijk waren de bomen bedoeld als productiehout en bestond het bos vrijwel alleen uit snelgroeïende naaldhoutsoorten, maar sinds midden vorige eeuw is natuurbeheer het belangrijkste doel en werkt Staatsbosbeheer toe naar een gemengd bos van loof- en naaldhout. De Dennen zijn onderdeel van het Nationaal Park Duinen van Texel dat vanaf het zuidelijkste puntje van het eiland helemaal doorloopt

tot de vuurtoren in het Noorden.

Vóór de bossen zie je een schapenboet. ("Boet" is Texels dialect voor een huis/schuur). Een schapenboet is een schuur met schuine kap naar de windkant (het westen) en een rechte voorkant, bedoeld voor het huisvesten van schapen en het opslaan van hooi.

De dichtstbijzijnde schapenboet, vlak voor de gebouwen van de Bonte Belevens, is toegankelijk voor toeristen en ligt aan één van de vier wandelroutes vanuit De Hoorn. Nog meer naar links zie je de duinen van het Nationaal Park Texelse duinen.

Afb. 4. Schapenboet

Tussen de daken door naar het zuidwesten zie je een bunker op het hoogste duin van Texel, het Loodsmansduin. Van de zeventiende tot en met de negentiende eeuw woonden er in Den Hoorn veel loodsen, die schepen veilig door het Marsdiep loodsten. Het Loodsmansduin was toen de plaats waar men de schepen goed kon zien aankomen. Op de commandobunker is vorig jaar een periscoop geplaatst waarmee je de omgeving kunt bekijken.

We lopen nog iets verder over de Hoge Achterom. De lantaarnpalen op bijna heel Texel zijn voorzien van ledverlichting en zo afgesteld dat ze zo weinig mogelijk strooilicht veroorzaken. Het nachtelijk duister is een van de kernwaarden van het eiland en de gemeente doet er veel aan om Texel 's nachts donker te houden.

Aan de rechterkant komen we langs een stukje kunstgras voor een huisje dat je, zoals veel andere huisjes op Texel, als toerist kan huren. Direct daarna gaat er een brede trap naar beneden. Die trap gaan we af, we verlaten de Hoge Achterom dus.

Onderaan de trap lopen we even naar links, de Herenstraat in. Dit is het beschermde dorpsgezicht van Den Hoorn. Op veel huizen is een groen bord te zien waar iets over de geschiedenis van het huis te lezen valt.

In de flauwe bocht naar links zien we aan de rechterkant drie huizen met een groene topgevel. Dit zijn de "walvisvaardershuisjes", Herenstraat nummer 49 is regelmatig te bezichtigen, het is een Rijksmonument en dateert uit 1755.

We lopen nog een klein stukje verder de Herenstraat in en slaan bij het bord naar de

Afb. 5. Walvisvaardershuisjes

Boekenschuur rechtsaf, naar beneden en komen op de Lage Achterom. Hier gaan we rechtsaf. Aan de linkerkant zien we de nieuwere bebouwing van Den Hoorn en aan de rechterkant de gerestaureerde bakstenen muren van het Walvisvaardershuisje. Ook hier, aan de rechterkant van de Lage Achterom zijn veel huisjes en appartementen te huur.

Aan het einde van de Lage Achterom komen we op de Naalrand. De naam van de weg is afgeleid van de polder "de Naal", die hier aan de zuidkant ligt. Voordat dit werd ingepolderd was het 't stroomgebied van een riviertje, de Antlida. Dit veranderde later naar "De Naal".

Aan de Naalrand is de oude Lagere School "het Drijverhuus" te zien, die nu dienstdoet als verenigingsgebouw. Er zijn plannen om hier nieuwbouw neer te zetten voor ouderen en mensen met een beperking. Bij de fietsenmaker Vermeulen komen we weer op de Klif, hier slaan we linksaf. De naam "Klif" komt van "Het Clijf". Oorspronkelijk was het Clijf een dorp op zichzelf, maar het werd ook is de plek waar de inwoners van het oude Den Horn heen vluchtten. `Den Horn`, ook wel `Oude Horn` genoemd, lag ongeveer 2 kilometer zuidoostelijk van deze plek. Na de verwoesting Den Horn in een oorlog tussen Holland en Friesland in 1398 vluchtten de inwoners naar het Clijf en geleidelijk kreeg de plaats de naam van hun vroegere woonplaats.

Ook aan de Klif zie je historische bebouwing.

Op Klif 9 woonde ooit een strandjutter, Kees Boon, naar wie het Texelse drankje Kees Boontje is genoemd. Volgens de verhalen zou Boon het recept hebben gekregen van een drenkeling die hij had gered.

Na korte tijd zijn we weer terug bij Klif 12

